

For det er jo sådan, at enhver god håndværker ved, at et udslidt stykke værktøj skal man holde sig langt væk fra.

Udslidt værktøj er farligt. Det giver arbejdsulykker, og i værste fald er det direkte livsfarligt. Så hvorfor vil SF stadig væk holde fast i et udslidt stykke værktøj, og kan jeg få gode eksempler på, hvornår det helt konkret skal bruges?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg vil blot spørge hr. Holger K. Nielsen, om han kan bekræfte, at i spørgsmålet om indflydelse og om at sidde med ved bordet i EU er der ikke ét bord eller to borde; der er mange. Der er mange hundrede borde, og Danmark sidder jo med ved dem alle, alle sammen, undtagen lige to, nemlig i Styrelsesrådet i Den Europæiske Centralbank og i Euro-11 landegruppen. Det er det eneste, og alle de andre steder sidder vi med og har indflydelse, og bl.a. har Danmarks økonomiminister været med til at afskaffe det toldfri salg, og det gik jo fint, selv om man ikke sad med ved alle borde, men bare ved dem næsten alle sammen. Det vil jeg gerne have bekræftet.

Og så vil jeg gerne også have hr. Holger K. Nielsen til at bekræfte, at Luxembourg ikke har haft nogen som helst indflydelse på noget reelt, og det har Finland, Irland og Portugal, andre små eurolande, heller ikke. De sidder med ved bordet, men i den tid, der er gået med eurosamarbejdet, har de ikke på noget punkt haft nogen indflydelse på konkrete beslutninger. Er det ikke korrekt?

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Mimi Jakobsen og derefter fru Elisabeth Arnold for en kort bemærkning. Ja, så bliver det fire af slagsen, og så kommer hr. Holger K. Nielsen ind bagefter.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Når hr. Frank Dahlgaard taler om politisk indflydelse, så er det som at høre den blinde tale om farverne, for den har hr. Frank Dahlgaard da gudskelov ikke takket være sin status her i Folketingssalen. Men jeg vil gerne sige, at der er mange ting, jeg kan huske:

Min søn bliver 11 år om 2 dage, og det vil være mit højdepunkt i august måned. Det, der indtil nu tegner til at blive det næststørste høj-

depunkt, er, at jeg 7 minutter i 3 den 24. august hørte en leder af et dansk parti sige, at det er fuldstændig ligegyldigt, om man er der eller ej. Det kalder jeg en tilkendegivelse.

Vi har alle sammen fulgt debatten i SF i løbet af forsommeren og foråret om, hvor meget man nu skulle få møvet sig ind i ubehagelige beslutninger og finanslove eller ej. Det skal jeg ikke blande mig i, men jeg vil dog gerne fremhæve, at hr. Holger K. Nielsen nu flere gange har sagt: Jamen vi er jo med i landbrugspolitikken, og vi er jo med i erhvervs politikken. Danmark er jo repræsenteret alle de her steder.

Jo, det er vi da, men hvorfor i alverden søge indflydelse i det politiske billede, f.eks. på en finanslov? Det er jo ikke for at få gratis wienerbrød i Finansministeriet – enhver, der har været derovre, ved i øvrigt, at det slet ikke er gratis – næ, det er jo selvfølgelig, fordi man året igennem gerne vil have det renommé, at man er med til at tage ansvar og tegne tingene. Og hvem har mon mest ansvar, hvem bliver mest inddraget, og hvem lytter man mest til? Det gør man til dem, der er parat til at tage det totale ansvar, og det gør man ikke til yderfløjspartier, hverken i Europa, i EU, her eller i en kommunalbestyrelse. Mere mystisk er det jo heller ikke, vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen.

Det var et spørgsmål: Er det ikke også rigtigt?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil godt for en kort stund lige gå tilbage til diskussionen om Østeuropa, hvor SF jo stadig væk fastholder, at de varmt går ind for udvidelsen, og at man skal stemme nej for at stemme ja til udvidelsen.

Der står i SF's pjece, som de har sendt ud i forbindelse med euroafstemningen, at i dag skal de nye lande leve op til ØMU-kravene, så snart de kommer med i EU.

Det er forkert, vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen. De nye lande skal ikke leve op til ØMU-kravene for at blive medlemmer af EU, men de vil gerne gøre det, de vil gerne være med i ØMU'en. Og de forhandlinger, der er om optagelsen, fortsætter fuldstændig uanfægtet af, hvordan den danske folkeafstemning falder ud.

Jeg kan oplyse, at Polen, som har forhandlet målrettet om EU-medlemskab, regner med at være medlem af EU i 2003 og håber på at være medlem af euroen i 2006. De forhandlinger fort-